

BLUE RIBBON TEA

Begär Blue Ribbon te och se till att ni får det -- det finns intet te, som är 'likaså gott'. Försök det.

KÄRLEKEN ÖVERVINNER ALLT.

Av G. B. McCUTHEON

(27)

(Forts. föreg. nr.)

Hon lämnade honom nu för att dra sig tillbaka till sin privata våning med grevinnan Halfort och kommissarie Dagmar. Greenfall stannade kvar i den yttre hallen för att prata med greve Halfort, furst Bolozov, hertig Mixrov och Harry.

Furst Gabriels bekännelse utgjorde huvudsädet för samtalet. Denne satt nu inständigt i "Tornet" tillika med sin medhustru och hade fullt ut i den djupa melankoli.

Berovag hade nu beklagt för po-lisbefogen att han verkligen ställt på vänt utanför prins Lorens' dörr medan furst Gabriel gått in och mördat denne och att han sedan på furstens befallning sökt leda blodspår till de båda amerikanernas rum, för att väcka misstankar mot dem.

De andra adelsmännen från Dawa-bergen hade återvänt till det för brin-ka nyheten om vad som hade hänt i dess huvudstad. En av dem hade i förtro-ende sagt till Dagmar att denna nyhet ej skulle komma att väcka någon sorg, emedan furst Gabriel var allmänt hatad av sitt folk.

Furst Bolozov kände sig riktigt glad över att allt slutat som det gjort. Ingen talade emellertid om det äm-nen varpå alla mest tänkt: prinsessans öppna bekännelse, att hon älskade Greenfall.

Greve Halforts ansikte har ett oroligt, bekymrat uttryck och hans blick drojde ofta med ett sorgset uttryck på Greenfall. Han kvarhöll honom, så de övriga lämnade hallen för att bit i förtro-ende säga till någonting allvarssamma ord till honom.

Nå, hade började han, ett samtal med hennes höghet i förmiddags. Må hända kan ni därför upplysa mig om varför hon till i morgon förmiddag sammankallat sina ministrar och stats förmåste män. Säkertligen nämnde hon något därom till er.

Jag har endast rättighet att säga erson excellens att det är fråga om Graustarks värfard, var Greenfalls svar.

Jag är hennes onkel, sir, och älskar henne som om hon varit mitt eget barn. Jag har alltså sedan min systers, hennes mors död, ängat mitt liv till henne. Ni gör mig mig något djupa rätt att göra er den frågan, om ni sagt henne, att ni älskar henne.

Ja, jag lärde mig älska henne innan jag visste att hon var prinsessa. Det var min avsikt att delgiva erson excellens att jag älskade henne men min arrestering och flykt hindrade mig från att göra detta. Vi ha båda till fullo insett hur hopplös vår kärlek är, men leke fört, vägar jag dock att hoppas.

Hon har alltså bekant att hon älskar er även i enrum med er? Ja, hon har gjort det mot sin vilja. Då kommer det värsta att hända! mullnade greven i förkrossad ton. Efter en kort paus fortsatte han: Jag beundrar er, mer än någon annan man. Ni är det personifierade modet och hedern. Men ni kan ej bli make till furstinnan, och det är till edra tänkesätt, sade nu greven med stor värme. Och därpå lämnade han honom åt sig själv.

Det gjordes ett egendomligt intryck på Greenfall, att han ord för ord up-lyste.

Du kunde ej låta bli att säga det, svarade han i förtjust ton. Efter en liten stund sade hon oroligt: Ack jag fruktar så, för morgondagen. Vad skola mina trogna rådgivare säga och göra? — Morgondagen skall upplysa oss därom. Den konsekvens betyder mycket för oss båda. Om de vägra, hur skall det gå?

Ja, hur! mullnade hon. I detta ögonblick bievo Harry och Dagmar synliga nere vid fontänen. Han höll armen om hennes liv och hon sin om hans. — De äro mycket lyckliga, anmärkte Greenfall, som såg att också prinsessan bemärkt dem.

— Ack jag fruktar så, för morgondagen. Vad skola mina trogna rådgivare säga och göra? — Morgondagen skall upplysa oss därom. Den konsekvens betyder mycket för oss båda. Om de vägra, hur skall det gå? — Ja, hur! mullnade hon. I detta ögonblick bievo Harry och Dagmar synliga nere vid fontänen. Han höll armen om hennes liv och hon sin om hans.

— De äro mycket lyckliga, anmärkte Greenfall, som såg att också prinsessan bemärkt dem. — De veta ju också att ingen skall låga hinder i vägen för deras giftermål, svarade hon sorgset. I detta ögonblick bemärkte Harry och Dagmar prinsessan och Greenfall.

Kan du sköna flicks, frågade Harry Dagmar med en röst som bävvalfäde om återhållen munberhet. Säg mig namnet på de sköna stjärnor jag ser där uppe på balkongen. Eller kan det vara någon? — Det är samma härliga mänsken som den där kvällen.

— Nej, det är mycket bra, svarade hon i samma ton. — Båge talade så högt att deras ord måste höras av dem som voro på balkongen. — Det finns ej några så tändande stjärnor. — Jag tyckte också till en början att det var diamanter, som suto på himlen. Sådana ögon måste tillhöra någon gudomlighet.

— De göra det verkligen. De tillhöra en gudomlighet som är väl värd att älskas. Jag har hört sägas, att män ofta sig på hennes altare. — Sävda vid mitt teleskop bedragr mig tycker jag mig se, ett mycket ståtligt offer där uppe. Altaret måste således ej vara långt borta. — Nej, det är mycket nära, svarade hon Dagmar skrikande under det hon läste upp på den veranda, som låg under balkongen.

— Akta er för den gudomlighetens vrede ni talat om! ropade nu prinsessan till Harry. — Jag är ej det minsta rädd, svarade han med pekkigt uppseende. Han har ej heller orsak att ha det. Han älskar ju blott en grevinna. — Prinsessan kunde ej låta bli att skratta och Greenfall såg mycket roadt ut.

— Har han något enda bekvämligt? frågade hon. — Jag tror inte det, svarade han. Han har ej heller orsak att ha det. Han älskar ju blott en grevinna. — Lycklig han! Det är värre för den, som är mera ärvetsen, sade hon med en öm blick på honom.

XXIII. Det rådde en spänd förväntan bland dem, som nästa förmiddag voro samlade i slottets konseljrum under avvakten på att prinsessan Yvette där skulle göra sitt inträde. Alla hade hört hennes trossalvars avgifna förklaring att hon älskade Greenfall och alla gissade sig till att hon kallat dem tillsammans för att med dem avhandla detta tema och vad därmed stod i samband. Det fanns ingen av dem som ej i tyshet sekunderade den önskan, finansminister Gaspon och greve Halfort uttalat till Greenfall.

Må hon, beledsagd av dessa båda ömsider trädde in i konseljrummet, hälsade alla henne vördnadsfullt och betraktade henne förskände. Hon kände sig i denna stund så liten inför alla dessa rådgivare och hävade för att öppna den skildade Greenfall för förhand visste skulle öppnas av dem. Samlade allt sitt mod började hon: — Jag ser med tillfredsställelse att ni alla mina vänner, hörsammal min kallelse. I går kommo ni till mig med berättigt tyngta av den djupaste sorg. I dag har jag samlat er omkring mig för att rådgöra med er. Ni bievo helt visst i går förfarade över mitt bemödande att rådda mr Greenfall Lorrys liv. Vi vilja dock ej nu diskutera detta ämne. Det är för att klargöra min ställning som jag nu kallar er hit. Så som ni veta, skulle jag i går ha sagt dig, att uppföra mitt furstendöme för att rådda mr Lorrys liv. Om jag i går ej låt detta ställa sig emellan mig och min kärlek, så kan jag ännu mindre i dag göra det. Jag har kallat er hit för att säga er, att jag lovat att bliva make till den man, som var förtvånad att offera sitt liv för er och mig. Hon var mycket blek, då hon nu upphörde att tala och höll blicken sänkt. Hon hade ej mod att möta sina trogna rådgivares blickar, emedan hon visste att de alla skänkte henne sitt djupa ogillande.

Djupa tystnad rådde under det par minuter. Men därpå yttrade greve Halfort i förtvånad ton. — Ni kan och får ej handla så, mitt stackars barn! — Ers höghet kan ej handla så! bifogade Gaspon, emedan vägar lagor förbjuda det. En amerikan kan ej sitta vid er sida på er tron. Om ers höghet gifter sig med mr Lorry, skall världs lands lag, såsom ers höghet väl förbjuda oss att erkänna detta giftermål, som giltigt. — Jag vet det och har kallat er alla till mig för detta.

— Om jag fruktar så, för morgondagen. Vad skola mina trogna rådgivare säga och göra? — Morgondagen skall upplysa oss därom. Den konsekvens betyder mycket för oss båda. Om de vägra, hur skall det gå? — Ja, hur! mullnade hon. I detta ögonblick bievo Harry och Dagmar synliga nere vid fontänen. Han höll armen om hennes liv och hon sin om hans.

— De äro mycket lyckliga, anmärkte Greenfall, som såg att också prinsessan bemärkt dem. — De veta ju också att ingen skall låga hinder i vägen för deras giftermål, svarade hon sorgset. I detta ögonblick bemärkte Harry och Dagmar prinsessan och Greenfall.

Kan du sköna flicks, frågade Harry Dagmar med en röst som bävvalfäde om återhållen munberhet. Säg mig namnet på de sköna stjärnor jag ser där uppe på balkongen. Eller kan det vara någon? — Det är samma härliga mänsken som den där kvällen.

— Nej, det är mycket bra, svarade hon i samma ton. — Båge talade så högt att deras ord måste höras av dem som voro på balkongen. — Det finns ej några så tändande stjärnor. — Jag tyckte också till en början att det var diamanter, som suto på himlen. Sådana ögon måste tillhöra någon gudomlighet.

— De göra det verkligen. De tillhöra en gudomlighet som är väl värd att älskas. Jag har hört sägas, att män ofta sig på hennes altare. — Sävda vid mitt teleskop bedragr mig tycker jag mig se, ett mycket ståtligt offer där uppe. Altaret måste således ej vara långt borta. — Nej, det är mycket nära, svarade hon Dagmar skrikande under det hon läste upp på den veranda, som låg under balkongen.

— Akta er för den gudomlighetens vrede ni talat om! ropade nu prinsessan till Harry. — Jag är ej det minsta rädd, svarade han med pekkigt uppseende. Han har ej heller orsak att ha det. Han älskar ju blott en grevinna. — Lycklig han! Det är värre för den, som är mera ärvetsen, sade hon med en öm blick på honom.

FYRA ÅR VID FRONTEN.

Erfarenheter och iakttagningar ifrån min tjänstgöring som soldat i den canadensiska armén. I Tyskland.

Av John A. Hägglund.

LII

En översikt av kriget.

Inten jag slutar mina beskrivningar är det på sin plats att giva läsaren en översikt av den stora världskrigets utveckling sedan som den tedde sig för mig. Att jämföra detta krig med något föregående sådant är en ren omöjlighet. Det var så mycket den största konflikten som någonsin rasat att det är en omöjlighet att finna dess like i historien. Under de fyra år som världskriget rasade förstördes stora områden och bortlösades ett stort antal liv än som varit förlorat under andra världskriget. Över åtta miljoner människor dogades och tre miljoner skadades. Om vi därtlill tilläggs det antal människor som dogo av epidemier och hungersnöd, vilka indirekt förorsakades genom kriget, så uppgår antalet döda till över tjugo miljoner och ett lika stort antal har härigenom blivit krymplingar och sjuklingar för den återstående levnads tiden. Kriget har kostat 40,000 miljoner pund sterling i kontanta pengar. Förlusten av egendom är orberörd, över femton miljoner tons skeppst, blev förstörd och en yta på något över en miljon kvad mil hem söktes av krigets fasor.

Siffror kunna loka giva oss en klar föreställning om konflikternas skräckfulla utsträcka. Under de fyra åren har det skedd varit, de kunna på sitt sätt uppfattas av det mänskliga sinnet. Endast en geografisk översikt kan något så när giva oss en idé om dess omfattning. Vi börja då med den västra fronten. Från Nordstjärnan till Cassel höjderna i Belgien ser man soldater hållit väkt emellan sandkullarna ifrån Cassel höjderna till Lens synes kanoner utslunga sina projektiler natt och dag. Detta är en sträcka på över 50 mil i längd — en slaglinie som i sig själv var längre än någon sådan i ett föregående krig — men denna linje var endast en bråkdel av det hela. Från Vimy höjderna till Babume finner man ytterligare en sträcka på 50 mil varst striden rasat med ännu större kraftighet. Från Cambrai till Oise från Oise till Aisne och därifrån till den sönderskjutna St. Bobain skogen hördes stridens larm. Vi fortsätta till Riedel höjderna till Soudry till Nancy och vi ser hurusom de små franska soldaterna blida och då för "Les Republics Français." Härifrån till slätterna i Alsac och till den Schweiziska gränsen utände de franska 75 m. i kanonerna opphoppningen sina eldströkar. En sådan slaglinie som denna anskades några år förut för en omöjlighet, och dock var denna linje endast en mil lång.

Han såg därvid med strålände ögon på den sköna unga dam, som nu långsamt närmade sig. Det var kommissarie Dagmar numera hans tillbedda hustru. — Jag ser på er att ni står på god fot med hela det förnåmde sällskapet. Det är just likt en amerikan att göra sig hemmastadd och spela första förtvånad. En amerikan har ju till och med fått giftn sig med prinsessan. Det sägs att han förmår hennes krona och att hon skall lägga den den och leva med honom i Amerika. Det gör han då rätt i, som håller styvare på Amerika än en liten furstetron.

Det är sant att hon följer med oss till Washington, men hon stannar där blott ett par tre månader och sedan följa vi med henne tillbaka hit igen. Hon kan ej alltid leva i Amerika. — Hon vill således behålla kvar sitt "jobb" här? — Det är inte elegant uttryckt, men korrekt. Men nu ha vi dem här! Harry glömde konduktören då nu hans unga hustru kom fram till honom. Konduktören vände sig emellertid om för att se på de soldater och ryttare, som bildade häck på perrongen för att låta prinsessan och hennes gemål passera.

Länge leve furstinnan! Länge leve vår Yvette! Må Gud bevara henne! ropades ur hundratals munnar då nu prinsessan och hennes ståtliga gemål blevo synliga. Sittzy strirade på den sistnämnda såsom om hon ej trott sina egna ögons vittnesbörd. — Inte trodde jag att han skulle bli prinsessans gemål, när jag första gången såg honom tänkte han. När taget några timmar senare ägnade fram över Ungers slätter, sade prinsessan Yvette, som en liten stund sett ut genom kupé fönstret till sin make: — Ack nu fara vi ut i den vida världen min Greenfall, och få leva blott för varandra. Nu är jag ej längre furstinnan Yvette, utan rätt och slätt Mrs Greenfall Lorry.

— Jag vill således behålla kvar sitt "jobb" här? — Det är inte elegant uttryckt, men korrekt. Men nu ha vi dem här! Harry glömde konduktören då nu hans unga hustru kom fram till honom. Konduktören vände sig emellertid om för att se på de soldater och ryttare, som bildade häck på perrongen för att låta prinsessan och hennes gemål passera.

Länge leve furstinnan! Länge leve vår Yvette! Må Gud bevara henne! ropades ur hundratals munnar då nu prinsessan och hennes ståtliga gemål blevo synliga. Sittzy strirade på den sistnämnda såsom om hon ej trott sina egna ögons vittnesbörd. — Inte trodde jag att han skulle bli prinsessans gemål, när jag första gången såg honom tänkte han. När taget några timmar senare ägnade fram över Ungers slätter, sade prinsessan Yvette, som en liten stund sett ut genom kupé fönstret till sin make: — Ack nu fara vi ut i den vida världen min Greenfall, och få leva blott för varandra. Nu är jag ej längre furstinnan Yvette, utan rätt och slätt Mrs Greenfall Lorry.

— Jag vill således behålla kvar sitt "jobb" här? — Det är inte elegant uttryckt, men korrekt. Men nu ha vi dem här! Harry glömde konduktören då nu hans unga hustru kom fram till honom. Konduktören vände sig emellertid om för att se på de soldater och ryttare, som bildade häck på perrongen för att låta prinsessan och hennes gemål passera.

Länge leve furstinnan! Länge leve vår Yvette! Må Gud bevara henne! ropades ur hundratals munnar då nu prinsessan och hennes ståtliga gemål blevo synliga. Sittzy strirade på den sistnämnda såsom om hon ej trott sina egna ögons vittnesbörd. — Inte trodde jag att han skulle bli prinsessans gemål, när jag första gången såg honom tänkte han. När taget några timmar senare ägnade fram över Ungers slätter, sade prinsessan Yvette, som en liten stund sett ut genom kupé fönstret till sin make: — Ack nu fara vi ut i den vida världen min Greenfall, och få leva blott för varandra. Nu är jag ej längre furstinnan Yvette, utan rätt och slätt Mrs Greenfall Lorry.

— Jag vill således behålla kvar sitt "jobb" här? — Det är inte elegant uttryckt, men korrekt. Men nu ha vi dem här! Harry glömde konduktören då nu hans unga hustru kom fram till honom. Konduktören vände sig emellertid om för att se på de soldater och ryttare, som bildade häck på perrongen för att låta prinsessan och hennes gemål passera.

Länge leve furstinnan! Länge leve vår Yvette! Må Gud bevara henne! ropades ur hundratals munnar då nu prinsessan och hennes ståtliga gemål blevo synliga. Sittzy strirade på den sistnämnda såsom om hon ej trott sina egna ögons vittnesbörd. — Inte trodde jag att han skulle bli prinsessans gemål, när jag första gången såg honom tänkte han. När taget några timmar senare ägnade fram över Ungers slätter, sade prinsessan Yvette, som en liten stund sett ut genom kupé fönstret till sin make: — Ack nu fara vi ut i den vida världen min Greenfall, och få leva blott för varandra. Nu är jag ej längre furstinnan Yvette, utan rätt och slätt Mrs Greenfall Lorry.

— Jag vill således behålla kvar sitt "jobb" här? — Det är inte elegant uttryckt, men korrekt. Men nu ha vi dem här! Harry glömde konduktören då nu hans unga hustru kom fram till honom. Konduktören vände sig emellertid om för att se på de soldater och ryttare, som bildade häck på perrongen för att låta prinsessan och hennes gemål passera.

Länge leve furstinnan! Länge leve vår Yvette! Må Gud bevara henne! ropades ur hundratals munnar då nu prinsessan och hennes ståtliga gemål blevo synliga. Sittzy strirade på den sistnämnda såsom om hon ej trott sina egna ögons vittnesbörd. — Inte trodde jag att han skulle bli prinsessans gemål, när jag första gången såg honom tänkte han. När taget några timmar senare ägnade fram över Ungers slätter, sade prinsessan Yvette, som en liten stund sett ut genom kupé fönstret till sin make: — Ack nu fara vi ut i den vida världen min Greenfall, och få leva blott för varandra. Nu är jag ej längre furstinnan Yvette, utan rätt och slätt Mrs Greenfall Lorry.

— Jag vill således behålla kvar sitt "jobb" här? — Det är inte elegant uttryckt, men korrekt. Men nu ha vi dem här! Harry glömde konduktören då nu hans unga hustru kom fram till honom. Konduktören vände sig emellertid om för att se på de soldater och ryttare, som bildade häck på perrongen för att låta prinsessan och hennes gemål passera.

Länge leve furstinnan! Länge leve vår Yvette! Må Gud bevara henne! ropades ur hundratals munnar då nu prinsessan och hennes ståtliga gemål blevo synliga. Sittzy strirade på den sistnämnda såsom om hon ej trott sina egna ögons vittnesbörd. — Inte trodde jag att han skulle bli prinsessans gemål, när jag första gången såg honom tänkte han. När taget några timmar senare ägnade fram över Ungers slätter, sade prinsessan Yvette, som en liten stund sett ut genom kupé fönstret till sin make: — Ack nu fara vi ut i den vida världen min Greenfall, och få leva blott för varandra. Nu är jag ej längre furstinnan Yvette, utan rätt och slätt Mrs Greenfall Lorry.

— Jag vill således behålla kvar sitt "jobb" här? — Det är inte elegant uttryckt, men korrekt. Men nu ha vi dem här! Harry glömde konduktören då nu hans unga hustru kom fram till honom. Konduktören vände sig emellertid om för att se på de soldater och ryttare, som bildade häck på perrongen för att låta prinsessan och hennes gemål passera.

del av det hela. Emellan Alpernas klyfter och toppar slingrade sig en annan slaglinie som sträcker sig till det Adriatiska havet. Därefter fortsätter den genom de Albaniska höjderna förbi Teberna, Vardar och Struma till Agtiska havet. Där börjar Anyo botten med vandring. Vi vandras oss till Afrika och till Asien och vi finna ännu här män som arbeta under krigets slavska. Vartihän man vänder sig synes dock, förödelse och lidanden. Så dant var krigets geografiska omfång. Varje fabrik i Europa och Amerika arbetade under högtryck både dag och natt för tillverkning av krigsmateri-aler. Långt avlägsna engelska byar lågo försänkta i mörker till följd av anfall från luften. Jordagods i Skottland, i Touraine och Apenninerna lågo obrukade därför att det icke fanns man att utföra det nödiga jordbraksarbetet. Armenien förlorade hälften av sitt folk; innevärnarna i Norra Syrien dogo av hungersnöd. Indianska byar och afrikanska stammar blevo genom epidemier rensade på människoliv. Dessa lägo endast en del av krigets följder.

Se här ännu några uppgifter. Det antal män som deltog i kriget som soldater uppgingo till 60 miljoner, mer än hälften av Första Staternas innevärnarantal. Soldater arbetare som understödde soldaterna voro fyra till varje man i slaglinjen eller omkring 240 miljoner människor. Dess så voro sådana personer som tillverkade ammunition, gasmasker, vapen och andra krigsmaterial. Denna siffror inbegripde loka de personer som på annat sätt arbetade i krigets tjänst. Om vi skulle inberäkna dessa totalt siffror i sin helhet uppgår till närmare 600 miljoner. Det har beräknats att åtta biljoner 404 miljoner gevärskulor avfyra i kriget. Det åtgick 7,600 kullor för att döda en man, vilket gör oss en föreställning om det slösande som ägde rum trots vetenskapligt och väl inövade arméer. När vi ser tillbaka på de orörbara slag som utkämpats undra vi över att det finns så många personer som genomlevt dem. Men statistiken visar att endast 12 man på varje 100 dogades, och att 25 man på varje 100 skadades. Av de 30 miljoner män som skadades blevo 17 miljoner 500 tusen återställda så att de kunde återvända till slaglinjen. Den största mängd ammunition som på en dag någonsin förbrukats bortskötas i striden vid St. Mihiel bukten då 1 miljon skott avskjots på 4 timmar. Det antal underväntsbåtar som begagnades av fienden uppgick till 271, av vilka 190 blevo förstörda. Under striderna i luften begagnades sig de olika nationerna av 240,000 flygmaskiner, av dessa blevo 75,000 förstörda. Totalt mängden av tagtråd som användes i kriget uppgick till nägot över 1 miljon mil, eller nok för att omringa världens 40 gånger. Det antal båtar som begagnades av alla nationer i kriget är beräknat till 16 miljoner, av dessa blevo hälften eller 8 miljoner dogade. En hästs livslängd under kriget var i medeltal endast 8 dagar.

Vi skola nu lämna dessa statistiska uppgifter som i förligande sagt äro utarbetade av Col. P. Ayers, chef för statistikbyrån i Washington, och i korta ordlag nämna något om krigets karaktär, de stridandes objektiva, och de metoder som begagnades. Tyskland började kriget med en mångd förnåmde viika de Allierade skadades. Tyskland var överlägsen de andra nationerna i antal övade män som genom kriget trüde i militärtjänst. Det hade en välbyggt och kraftig krigsmaskin som förbättrats och utvidgats för flera årtionden. Det hade ett centraliserat kommando, och dess kolleger tvingades att i allt rätta sig efter dess vilja. Tyskarna insåg att de Allierade hade större resurser och var kraftigare än vad de voro, men också att det skulle taga en längre tid innan dess att dessa resurser kunde begagnas, och de voro hoppfulla om seger innan dess att detta inträffade. Olikst sina fienders insåg Tyskland det ryska kejsardömetas fundamentala svaghet och visade allt om ett förkrossande slag kunde utlösas i västern så kunde det sedermera omhändertaga den ryska situationen enligt gottfinnande Omkullkastande alla lagar och föreskrifter beslöt sig därför tyskarna att besegra Frankrike i ett slag som icke hade någon morgondag" vilket hade varit den tyska generalstabens dröm. Denna dröm krossades vid Marnefloden, men med berömvärt mod omändrade tyskarna sina planer. De föllo tillbaka till cingtliga forskans-

ningar, och varande, såsom de tänkte självdunderhållande och fullt ut disciplinerade beslöte de sig för att uttrötta och bortbota sina fiender. För 3 år kunde kriget liknas vid en belägring av en fästning. Utfall av de belägrande företogs, som t. ex. när Mackensen spöade ryssarna från Polen, när sammen general enövade Serbien och när Falkenhayn lastade rumänerna bortom Serethfloden. Där var österrikens utfall först med Lombard slätterna och sedan mot Pavia, ävenså kronprinsens stora och olyckliga utfall mot Verdun. Anfall av de belägrande ryssarna kom också av ryssarne i östern av britterna på Gallipoli, på den kanadensiska kusten och på den gränserna vid Isanzo; av engelsmännen och fransmän vid Festubert, Artois, Somme, Arras, Messines, Ypres och Cambrii. Dessa anfall försvagade fästningens garnison och de Allierade blockad förutskade motståndskraften av de talrika men också modiga försvararna av fästningen. Tidigt 1917 såg det nästan ut som om fästningen var fallfärdig till följd av ett omringningsanfall.

Ryska kejsardömetas fall förändrade situationen. Hädanefter fanns det ingen belägrande armé i östern och garnisonen kunde därför förminska och användas och förändringen kunde uppmanas från de stora ryska och asiatiska förordningshusen. En ny ide blev nu väckt hos de belägrade. Amerika hade nu kommit med i kriget, men Amerika var sen och saktmodig med att mobilisera sina arméer och här fanns nu tillfälle att tillintetgöra kvarlämnningarna av de franska och engelska arméerna innan dess att de kunde förstärkas. Tyskland förlitade sig ännu på sin överlägsna militära föresamsättning och sin disciplinerade moral. Hitintills hade tyska fienders antal misslyckats ty fästningen var ännu icke nedbruten, och dragande lärdomar härifrån uttänktes taktiska metoder som möjliggjorde kunde vara tyskarnas till hjälp värest hennes fiender misslyckats. Följaktligen hopsamlade de hela sin styrka för ett sistnått utfall och den 21 mars 1918 var den dag då den gravvagnen eller belägringen upphörde och när öppet krig påbörjades. (Forts.)

L. B. HAIR TONIC

273 LIZZIE STREET Winnipeg, Man. Canada.

Försök L. B. Hair Tonic för fallande hår och hårförst. Det skall bringa resultat. Den mest storslagna uppfinning någonsin för i marknad. Ett säkert botemedel mot kalhet hos ung och gammal. Använd L. B. Hair Tonic och Ni får Edert hår tillbaka. Pris \$2.00 per flaska, port 30c. 5 flaskor franko pr. express \$10.00. Aterförsäljare, skriv till oss för prisuppgifter.

RÅGMJÖL

Vi specialisera i tillverknigen av den bästa kvaliteten av Rågmjöl och krossade och hela korngryn. (Pot & Pearl Barley)

De produkter vi tillverka äro vida bättre än vad någonsin skapats i Canada. Under sistlidna ett och ett halvt år har vårt mjöl upptäckts från Sverige, som föredragt vårt rågmjöl framför det som producerats i de övriga delarna av amerikanska kontinenten. Husmödrar och bagare böra begära det rätta slaget rågmjöl samt korngryn, som tillverkas av B. B. Rye Flour Mills, Ltd. Winnipeg.

B. B. Rye Flour Mills, Ltd. Winnipeg.

KRAFTA

och tumörer framgångsfullt behandlade (borttagning av utans knif eller smärta. Allt arbete garanteras. Kom eller efterskrif Fri svars-erbud. DR. WILLIAMS SANATORIUM, 3023 University ave. Minneapolis, Minn.

Läs våra annonser

Vår nästa följtong blir SILVERKVARNEN av den kände och erkände svenske författaren C. Aug Cederberg. Dessna gång bjuda vi sålunda på ett avsnitt original, som kommer att bliva lika utmärkt som den förra. SILVERKVARNEN är en s. k. kriminalnovell och handlingen är förlagd till Sverige. Cederbergs kända namn garanterar för en ytterst spännande och intressant berättelse. Vi vilja ej på handlingen i förväg och därför tala vi snällt med att ange innehållet. Alla våra prenumeranter skola säkerligen med samma glädje och intresse läsa denna nya följtong som den förra. För att intet avbrott skall ske uppmanar vi våra läsare, vars prenumerations tid i dagarna utlöper, att genast förnya densamma, så att de ej gå miste om ett enda nummer. Gå till ett från första numret läsa den i högsta grad spännande kriminalnovellen SILVERKVARNEN

